

ČÁST II

Kapitola čtvrtá

OČISTA A SLOUČENÍ ZRNEK PRAVD EXISTUJÍCÍCH V PODÁNÍCH A ZVYKLOSTECH LIDSKÝCH SYSTÉMŮ

Výtah z knihy „Základy lidské duchovnosti“, str. 195 – 205, 4. kapitola, část II.

Jedním z hlavních způsobů, jak vyvolat duchovní obrození u lidí, je hledání, vyhledávání, poznávání a uvědomování si zrnek pravd, jež jsou obsažena ve většině oblastí lidského systému.

Je nutné projít tímto postupem, aby se znovu nastolila duchovní jednodušnost, která existovala ve všech lidských systémech před tím, než nastaly odchylky, způsobené podvodným napálením.

Jediným způsobem, jakým se pseudočlověčenstvo může stát opět skutečným člověčenstvem, je nalézt ztracené principy homogenity, která existovala ve všech pojetích, ideách, doktrínách, obsazích a aplikacích rozličných a odlišných lidských systémů.

Jak se uvedlo předtím, většina lidských systémů je vybudována z idejí a obsahuje v sobě ideje, které jsou původní a čisté, odvozené z jejich náležitého transformování a přenosu ve formě skutečných pravd.

Pseudotvůrci by nemohli dát ze sebe vznik jakékoli nové ideji, ale ve svém spiknutí - aby rozvrátili říši duchovnosti, museli využít originální ideje Nejvyššího. Problémem bylo, že žádná sentientní entita by kvůli své relativnosti k Absolutnímu Nejvyššímu nemohla ze sebe sama či sama sebou vyprodukovat žádnou ideu. Aby tak mohla učinit, musela by být absolutní. Každý ale může produkovat, vytvářet a počínat jakoukoli ideu z Nejvyššího, Jím/Jí a skrze Něho/Ní kvůli skutečnosti, že Nejvyšší je u každého neustále přítomen v jeho Niterné mysli. Toto se stalo základnou, která byla a může být využita k tomu, aby se z tohoto zdroje vzaly počáteční, původní a správné ideje a zkreslily se jejich význam a funkce tím, že se zkazí, zamoří, znečistí a zmrzačí jako něco, co si kdo přeje kvůli svobodě své volby.

Je nutné si pamatovat, že z přítomnosti Nejvyššího získává každý stálou schopnost k tomu, aby vykazoval své vlastní tvůrčí ústí, užívaje původní ideje vzniklé v Absolutním zdroji. Taková schopnost ustanovuje základnu, z níž je kdo schopen faktorem svého vlastního svobodného tvůrčího působení - uzpůsobit tuto ideu, jakkoli si přeje.

Byla to tato schopnost, kterou využili pseudotvůrci v jejich spiknutí kvůli zničení duchovnosti. Vložili do lidské mysli určité zkreslené vjemy počátečních a původních idejí, dle nichž lidé započali tyto ideje uzpůsobovat. Tímto uzpůsobováním se provedl

pouze malý krok k završení jejich zkázy.

Ale jak se mnohokrát před tím zdůraznilo, bez ohledu na to, jak jsou tyto ideje zvráceny, zdeformovány a zmrzačeny, ve svém rytím a původním stavu zůstávají pravými ideami. Jediná věc, kterou lze zkreslit, zkazit a zmrzačit, je to, co je ryzí, původní a pravdivé. Takže když se podíváme na všechny lidské systémy, zvyky, tradice, kultury a veškeré lidské snažení, lze všude vidět jen miliardy deformací. Avšak takové deformace jsou zkreslováním pravd, a tudíž s jejich pomocí mohou lidské systémy doposud udržovat jakési zdání svého fungování.

Kolem těchto ryzích pravd byly vybudovány veškeré lidské systémy, kultury, zvyky a tradice. Budující je, vytvořili pseudolidé hory deformací a stagnujících nahromadění, z nichž se úplně vytratilo jakékoli pojetí těchto zrnků pravd, která toto budování umožňují. Všechna tato zrnka jsou ve stadiu jejich potlačování, což ohrožuje jejich život. Proto je třeba je vyjmout z těchto stagnujících nahromadění a hor deformací a očistit je a vyčistit ze všech úchylek, aby se mohly využít v procesu duchovního obrození a pro zahájení nového duchovního pokroku.

Jakmile se tyto pravdy odstraní ze všech lidských systémů, tyto systémy se navždy zhroutí, protože se v nich neponechá nic, co by je drželo pospolu. To je drastický, leč žádoucí následek kvůli jedinému účelu, aby se nastolilo ryzí a původní duchovní plynutí života směrem vpřed a dále.

Zkoumání a analýza lidských systémů, konvencí, tradic a kultur vede k objevu následujících v nich obsažených zrnků pravd:

1. Všechny duchovní trendy, náboženství, doktríny, víry, sekty a skupiny, které kdy v historii lidstva existovaly a nyní existují, v sobě obsahují zrnka ryzí, čisté a původní pravdy. V současnosti se z nich všech extrahují následující zrnka těchto pravd:

A. Je Nejvyšší sentimentální entita, kdož jest Stvořitel všech jsoucnů a bytí a všech číjících entit kdekoli se nacházejících. To je základní pravda. Kolem ní jsou nyní vybudovány všechny druhy zvyků, tradic a kultur, které neustále tuto pravdu zkreslují. Je pravdou, že tato Nejvyšší číjící entita je Absolutním Stvořitelem všech a všeho. Ale způsoby, jakými On/Ona tvoří, funguje, působí, vládne, udržuje, zachovává, chová se a produkuje všechny a vše, jsou špatně pochopeny, zkresleny, zvráceny a zmrzačeny, taktéž i Jeho/Její přirozenost, uspořádání, dynamika a vztah k Jeho/Jejímu Stvoření, jakož i Jeho/Její početní složení, jméno, kvalita, kvantita a charakter. Všechny tyto věci se nezakládají na skutečném vnímání přirozenosti Stvořitele, ale na zvycích, tradicích, kulturách, požadavcích, předpisech, projekcích, obřadech, pravidlech, nařízeních, postupech uctívání a ceremoniích různých náboženských doktrín a věrovyznání atd., jež nemají nic společného s pravou realitou této základní pravdy. V určitém bodě je tato pravda těmito záležitostmi tak potlačena, že se ztrácí v hromadách stagnujících nahromadění. To vede k uctívání tradic, konvencí a kultur samotných, namísto uctívání pravého Stvořitele.

B. Před tváří této Nejvyšší vědomě uvědomělé entity jsou si všichni rovni, neboť všichni jsou Její děti. To je druhé zrnko pravdy. Je však předmětem myriád zkreslení z téhož výše uvedeného principu. Interpretace, pochopení a popis pojetí rovnosti a významu dětí a jejich pozice, přístupu, pocitů a interakcí se Stvořitelem se mohou diametrálně lišit jeden od druhého systém od systému a náboženství od náboženství. Takové pojetí má ovšem jen málo společného s pravou povahou rovnosti a pravého vztahu.

C. Lásky ke Stvořiteli a k druhému je základním principem života. To je třetí zrnko pravdy. Je to shrnuto v tom, co je známo jako Desatero přikázání. Avšak pojetí lásky, její výklad, pochopení, praktikování a způsoby jejího života, jakož i pojetí Desatera jsou předmětem ohromného množství deformací kvůli témuž shora popsanému principu.

D. Život není omezen na přechodnost přírodního stavu či stupně, ale jde nad ni a je věčný. To je čtvrté zrnko pravdy. Vysvětlování, chápání, struktura, proces, stav, popis a pojetí takového života a jeho funkcí ve vztahu k přírodnímu čili fyzickému životu se mnohým způsobem odchyľují. Takové odlišnosti jsou výsledkem výše uvedených zvyků, tradic a kultur nejrůznějších věrovyznání a náboženských systémů.

Tato čtyři zrnka pravdy tedy ustanovují principy duchovní homogenity, která je podkladem všech duchovních trendů, náboženských doktrín a věrovyznání bez výjimky. Duchovní homogenita je založena na faktu, že ve jsoucnu a bytí existuje jednotící princip, který ustanovuje univerzalitu všeho. Jestliže tedy někdo ve víře Ine k těmto pravdám s dobrým úmyslem a z vlastního srdce, následuje je a žije dle nich kvůli nim samotným bez jakékoli nízké motivace, je bez ohledu na své náboženství či svou víru skutečnou duchovní bytostí. Pro takovou osobu jsou v jejím hlubokém nitru všechny tyto tradice, konvence a kultury pouze prostředky, jimiž a s nimiž se taková duchovnost projevuje. Proto ať kdokoli následuje jakékoliv deformace a věří v ně, tyto zkresleniny a falešné projevy víry se mu nemohou přičíst a snadno se odstraní a odloží, jakmile se získá náhled na jejich zdeformovanou povahu. Když takoví lidé přijdou do duchovního světa, povznáší je, když poznávají pravé pravdy, přijímají je z celého svého ducha, svého srdce a své mysli a mají potěšení z toho, že je uvádějí do svých životů.

2. Veškeré filosofické a metafyzické systémy, které se objevily v procesu lidských dějin, v sobě obsahují některé prvky a zrnka pravd. Nyní se tyto základní elementy a zrnka extrahují.

A. Existuje vnitřní a zevní vesmír, řízený určitými principy a zákony, které mu dávají smysl reality. Oba vesmíry jsou mezi sebou a uvnitř sebe propojeny. To je první základní částička pravdy. Popis, chápání, vysvětlování a pojetí takových vesmírů v jejich struktuře, dynamice, funkci, účelu a realitě se může početným způsobem lišit. Kolem této pravdy jsou tudíž vybudovány tradice, zvyky a kultury se všemi svými důsledky, které deformují, činí zvrácenou, mrzačí a nesprávně konstruují pravou skutečnost takových vesmírů.

B. Existují nástroje výzkumu zákonů a principů, kterými se řídí oba vesmíry. Tyto nástroje jsou nástroji získávání poznatků a určení toho, jak se tyto poznatky člení a jaká je jejich platnost. To je druhá částička pravdy. Pochopení, popis, vysvětlení a pojetí nejlepších možných nástrojů a vysvětlení toho, jak se poznání umožňuje, získává a jak je platné, se bude lišit početným způsobem. Výsledkem tohoto procesu budou deformace, které se zformují dle shora popsaných zásad.

C. Existuje prvotní princip, který je základem jakéhokoli vysvětlení, pochopení a poznání podstaty jsoucna a bytí neboli reality. Tento princip je nutný pro vysvětlení toho, jak vzniká svět a jaká je jeho struktura. Toto je třetí základní zrnko pravdy. Avšak chápání, struktura, dynamika a účel prvotního principu a všech jeho následků je předmětem početných zkreslení vybudovaných na shora zmíněných principech.

Objektivita, pozitivní motivace a dobrý úmysl vzhledem k tomuto bádání bez potřeby vměšovat své vlastní záležitosti vede ke správnému a náležitému pojetí a závěru

vzhledem ke shora uvedeným pravdám, bez ohledu na zkreslený pohled tradic, zvyků a kultur.

3. Všechny etické a morální systémy existující v průběhu dějin lidstva v sobě obsahují následující zrnka pravdy:

A. Lidský život a lidská společnost jsou ovládány principy dobra a pravdy. Cokoli se nachází vně hranic těchto principů, se pojímá jako zlé a nesprávné. To je první fundamentální zrno pravdy. Nicméně definice, chápání, vysvětlení, pojetí a požadavky toho, co je dobré a pravdivé, podléhají početným zkreslením, která mají původ ve zvycích, tradicích a kulturách.

B. Motivační faktory individuálního lidského chování a chování společnosti jsou určeny jejich pojetím dobra a pravdy či zla a nepravdy. To je druhým zrnkem pravdy. Pochopení, popis, vysvětlení těchto faktorů a konceptů a to, co se jim připisuje, podléhá ale početným zkreslením, jak je utvářejí tradice, zvyky a kultury. Takže je možné stát se sebevyplňující se předpovědí vzhledem k vlastnímu dobrému či zlému jednání, jak se přijímá z morálních a etických kódů a zvyků vlastní společnosti.

C. Náležitě a smysluplné mezilidské vztahy se mohou vytvořit jen na základě patřičných a správných pojetí dobra a pravdy. Toto je třetím zrnkem pravdy. Avšak definice, chápání, vysvětlení, popisy, požadavky a interpretace toho, co jsou náležitě a smysluplné lidské vztahy a co jsou náležitá pojetí dobra a pravdy, podléhají početným zkreslením, zvrácenostem, mrzačením, projekcím a nevědomým ovlivňováním a nárokům té které dané kultury, tradice či konvence.

D. Někde existuje ideální stav a proces dobra a pravdy, který všichni lidé hledají, aby jej využili jako příklad k následování a ztotožnění se s ním. Toto je čtvrtým fundamentálním zrnkem pravdy. Popis, chápání, definice a vysvětlení takového ideálu ale ovlivňují početné deformace, projekce, očekávání, nevědomá ovlivňování, požadavky, diktáty, stereotypy a koncepce kultur, zvyků a tradic jim odpovídajících společností.

Tyto čtyři základní zrnka pravdy mohou sloužit jako podklad pro vyvinutí pravého etického kodexu a morálky, kterými se bude řídit lidský život. Jestliže se k nim přistupuje z vlastního srdce s touhou zavést jejich vládu v duchu svobody a nezávislosti bez jakýchkoli předpojatostí, pověr a předsudků daných zvyky, tradicemi a kulturami, dosáhne se správného postoje. Nesobeckost a objektivní požadavky a úsilí vzhledem k přijetí a následování těchto pravidel nakonec vedou ke správným pocitům a pojetím toho, co je skutečně dobrem a pravdou a co je skutečně morální a etické. Dobrý úmysl tohoto úsilí je odměněn dobrem a jeho pravdou. A to je morální a etické; vše ostatní lze pominout.

4. Psychologie a sociální vědy lidských systémů byly na počátku vybudovány na určitých částech pravdy, které se teď z nich extrahují:

A. Lidští jedinci a jejich společenské systémy mají zvláštní duševnost, která je jádrem, zdrojem a determinátorem všech rysů lidského chování a lidských záležitostí. Staří filosofové tuto duševnost nazývali „duší“.

To je tedy základní, fundamentální zrno pravdy. Avšak chápání, vysvětlování, popis a pojetí podstaty, struktury, dynamiky, účelu, původu a funkce takové duševnosti podléhá mnoha deformacím, nesprávným koncepcím i konstrukcím a mrzačení přijatých zvyků, tradic a kultur, které se vybuďovaly okolo psychologie a

společenských věd.

B. Úhelný kámen a stavební bloky pro pochopení pravé lidské přirozenosti spočívají v pojetí individuálních odlišností. Jedinečnost každého individua je reflexí tvořivého úsilí živého organismu, které je zdrojem nekonečných variací jeho vyjádření a projevů. To je zásadní, fundamentální zrnko pravdy. Veškeré vysvětlení, pochopení, popisy a pojmání pravé lidské přirozenosti, zdroje individuálních odchylek a zdroje života živoucího organismu ale odrážejí konvenční, tradiční a kulturní očekávání, projekce, zkreslení a deformace.

Tyto dvě zásadní a fundamentální pravdy lze užít jako stavební bloky psychologie a společenských věd poté, co nebudou vůbec brát na zřetel hory deformací a stagnujících nahromadění, jež byly kolem nich vytvořeny.

5. Přírodní vědy obsahují dle povahy své definice nejnižší úroveň zrnků pravdy. Je to proto, že se zabývají pouze hmotnými fenomény a jevy přírodního světa. V těchto fenoménech samotných nelze najít danou pravdu. Až doposud se mnozí vědci zdráhali přijmout fakt, že takové jevy jsou souvztažnými projekcemi duchovních událostí, které se projevují v reagování hmoty. Hmota nestimuluje, jen reaguje. Přesto i v takových pojetích, jak je definují přírodní vědy, je velká část pravd, které se nyní mohou využít a extrahovat, neboť odrážejí duchovní princip všeho jsoucna a bytí.

A. Ať se vezme v úvahu jakýkoliv aspekt přírody, hmoty a všech jejích elementů, odráží jeden princip: Vše je řádné, zákonité, účelné, užitečné a prosté (úsporné). Ve fungování jakéhokoli přírodního jevu nedochází k žádnému plýtvání. To je fundamentální, neoddiskutovatelná pravda. Vysvětlení, popis, pochopení, výklad, formulace a definice podstaty, vzniku, funkce a účelu takového principu jsou ale zkreslené, zmrzačené, zvrácené a nesprávné konstruované všemi takzvanými vědeckými tradicemi, konvencemi, pravidly, směrnicemi, metodami a nevhodnými nástroji.

Tato fundamentální pravda, která je nejzřetelnějším důkazem působení duchovních principů, se může využít při přestavbě všech vědeckých metod a vysvětlení, která umístí přírodní vědy na náležitou úroveň v hierarchii duchovní organizace, kde mohou užitečně a ku prospěchu fungovat. Taková nová pravá přírodní věda by přijala nejprve postuláty o duchovních principech, což pak povede k náležitému popisu a pochopení zdroje veškerých přírodních jevů a shora uvedeného principu.

6. Pojetí všech umění, volného času a všech sportů se vzhledem k jejich počátečnímu účelu rozvíjelo na těchto základních, fundamentálních pravdách, které se nyní extrahují:

A. Lidská přirozenost je ve své podstatě a formě tvořivá, což je vyjádřeno v mnoha expresivních a impresivních módech jejího jsoucna a bytí. Tato pravda stojí v pozadí všeho umění a kumštýřství a jeho aktivit, které jsou výsledkem lidského tvůrčího působení. Pochopení, vysvětlení, vyjádření, procítění a popis účelu, cíle, místa a funkce takové přirozenosti a její tvořivosti je ovlivňováno mnoha příkazy, zkresleními, očekáváními, projekcemi a tradičními a navyklými zvyky a kulturami, které tuto pravdu dusí a zakrývají.

B. Ve zdravém těle je zdravý duch. Duch neustále interaguje se svým tělem, čímž duch prožívá život v zevnějším světě. Aby se toto rozpoložení neustále udržovalo a bylo funkční, tělo se musí udržovat v dobrém vzezření a zdraví. Proto je důležitou součástí lidského života využití volného času a sport. Jsou vyvažujícími faktory mezi já a jeho

prostředím.

Toto je zrnko pravdy, která je v pozadí všech činností. Avšak chápání, popis, vysvětlení a očekávání těchto a z těchto činností a jejich pravá povaha, funkce, účel a cíl jsou zdeformovány zvyky, projekcemi a předpisy konvencí, tradic a kultur vybudovaných okolo této pravdy.

Návrat k původnímu účelu a funkci těchto činností je možný jen zdůrazněním těchto pravd skrze jejich očištění od všech takových zvyků, tradic a konvencí.

7. Všechny politické, vládní, soudní a zákonné donucovací systémy existující v průběhu dějin lidstva byly zpočátku vybudovány na zrnech pravdy, která jim dávala život. Tyto pravdy se nyní extrahují:

A. Funkcí, účelem a cílem jakéhokoli takového systému je ochrana, zajištění a podpora práv, výsad, povinností, závazků, odpovědnosti a jejich individualizace v každém členu společnosti.

To je fundamentální duchovní pravda všech lidských systémů. Avšak pochopení, definice, popis, vysvětlení a prosazení takových principů je zkreslené, zvrácené a zmrzačené zvyky, tradicemi, kulturami, politickými stranami atd., které se budují okolo těchto principů dusíce je, neohlížejíce se na ně, maříce je a činíce z nich otroky nejnižších záměrů.

B. Struktura jakéhokoli takového systému je odrazem řádu, zákonitosti a organizace v hierarchii univerzálních zákonů, které ovládají, udržují, podporují a zachovávají všechny jeho části ve funkčním a užitečném módu.

Toto je další fundamentální zrnko pravdy, která je za všemi politickými systémy. Pochopení, popis, vysvětlení a výklad původu, povahy, účelu, cíle, struktury a použití takových univerzálních zákonů je ale zkresleno, zvráceno a zmrzačeno, aby to vyhovovalo utilitárním potřebám, které jsou diktovány, předepisují se, vyjadřují a vnucují pomocí konvencí, tradic a kultur, které jsou vybudovány okolo takových zákonů a pravd, potlačující je a obracející je, aby sloužily sebestředným účelům.

V této době je nutné vyjmout tato zrnka pravdy ze všech politických systémů lidstva a navrátit je jejich původní duchovní funkci, jak je definována těmito pravdami.

8. Ekonomické struktury lidských systémů obsahovaly v dějinách svého vývoje ve svém základu zrnka pravdy, která se z nich nyní extrahují:

A. Lidská společnost sestává z lidí, kteří nabízejí jeden druhému své odlišné kvality. Určití lidé mají určité kvality, které jsou k dispozici jen jim, a jiní lidé naopak mají něco, co ti předešli nemají. Užitečnost takových vlastností se může projevit jen ve vzájemném sdílení produktů takových kvalit ku prospěchu a společnému dobru všech. Toto je pravda dobra a moudrost lásky, která se projevuje v jejich praktickém využívání výměny všech statků, které jsou produkty takových kvalit a jejich aktivit. Jedině touto výměnou získávají smysl a naplní se užitečnost jejich existence. Toto je základní fundamentální pravdou, která je v pozadí všech ekonomických systémů. Způsob, cesta, obsah, hodnota, účel a cena takové výměny jsou zkresleny, zmrzačeny a zvráceny tradicemi, konvencemi a kulturami jednotlivých společenstev vybudovanými kolem těchto systémů, potlačující jejich pravý význam, funkci a cíl.

B. Produktivita jakéhokoli lidského úsilí a jeho kvalita i kvantita je určena motivačními

faktory popudů, nápadů, konstrukcí, inovací a užitečnosti lidského života a jeho jedinečného přínosu, který se sdílí se všemi ostatními skrze své produkty. Toto je základní pravda jakéhokoli korektního ekonomického systému. Definice, chápání, popis, vysvětlení a požadavky takové produktivity a její hodnoty se mohou předepisovat, vynucovat, požadovat a omezovat konvencemi, tradicemi a kulturami, které jsou vybudovány kolem této pravdy, dusíce ji preferováním, potlačováním, utlačováním, manipulacemi a disproporcemi výsledků takové produktivity.

Skutečně fungující a oprávněný ekonomický systém musí znovu nastolit tyto fundamentální pravdy a použít je jako stavební kameny svého užitečného projevení se a fungování.

9. Od doby nejranějších lidských dějin, kdy se nevědomost stala zvláštní a specifickou okolností lidského života, hraje v lidských systémech velmi důležitou roli výchova a vzdělávání. Výchova a vzdělávání odvozují své principy z několika zrnků pravdy. Tyto pravdy se nyní extrahují:

A. Základní schopností a nutností lidské přirozenosti je schopnost a nutnost poznávat. Přežití lidí v jakémkoli prostředí závisí na této schopnosti a nutnosti. Takovým učením se stává se jedinec pružnějším, přizpůsobivějším a stabilním. Toto je tedy základním zrnkem pravdy, jsoucím za veškerým vyučováním a veškerou výchovou. Avšak definice, obsah, účel, funkce a předmět tohoto poznávání jsou zkresleny zvráceny, zmrzačeny, potlačeny, předepsány, nadiktovány a podmíněny konvencemi, tradicemi a kulturami jakékoli odpovídající společnosti, což omezuje použití této pravdy na jejich vlastní prospěchářské cíle.

B. Významný motivační faktor lidského života obsahuje zárodek neustálého růstu, pokroku a zlepšování v procesu učení se, získávání znalostí a inteligentního a moudrého používání těchto znalostí v životě. To je druhým základním zrnkem pravdy, která je v pozadí jakéhokoli pravého vzdělávacího systému a výchovy. Tyto motivující faktory mohou být ale odchýleny, pozměněny, ovlivněny, ohraničeny a blokovány diktáty, očekáváními, předpisy, žádostmi, projekcemi a požadavky, které se hodí sebestředným potřebám jakýchkoli kultur, tradic a zvyků odpovídající společnosti.

C. Lidská schopnost poznání, chápání, pokroku a tvůrčího úsilí není nijak omezena. Je tu vždy prostor pro vyzkoušení jakékoli dovednosti, schopnosti, vlastnosti, tvaru, chování atd. až na věčnost. Taková je pravá lidská přirozenost, která odráží přítomnost Absolutních principů Nejvyššího v každé lidské bytosti.

Takové je třetí zrno pravdy, obsažené v jakémkoli korektním vzdělávacím a výchovném systému. Avšak tyto bezmezné potenciály lidské přirozenosti mohou opět být a jsou předmětem odchýlení, manipulací, zkreslení, zneužití, nesprávného využití a zmrzačení požadavky, diktáty, předpisy, očekáváními, projekcemi a omezeními veškerých zvyků, tradic a kultur. Tyto zvyky atd. výhradně určují směr, kvalitu a strukturu jakéhokoli vzdělávání a vychovávání, jak se to hodí jim a jejich záměrům, a ne jak se to hodí potřebám a záměrům jednotlivce.

D. Užitečnost života každé lidské bytosti je určena délkou jejího vzdělání a kvalitou její výchovy za účelem jejího zvláštního a jedinečného příspěvku k obecnému blahu a universálnímu celku. V tomto příspěvku je pravý význam jedincova života. A to je čtvrté zrno pravdy, které existuje ve výchově a vzdělávání. Avšak definice, vysvětlení, interpretace a chápání toho, co je v lidském životě skutečné, užitečné a významné, jsou odchylné, zkreslené, zkažené a zmrzačené požadavky, předpisy, nařízeními, příkazy a zákazy zvyků, tradic a kultur jednotlivých společností, které berou v úvahu

jen své sebestředné potřeby bez ohledu na individuální sebeaktualizaci a seberealizaci.

Tyto čtyři základní pravdy se musí dostat do ohniska zájmu a plně se musí využít při budování nových vzdělávacích systémů a výchovných principů. To lze udělat jen odstraněním zdeformovaných lidských systémů.

10. Pojetí sexuality, manželství a rodiny obsahuje jistá zrnka věcných pravd, která jsou zavalena ohromnými horami zkreslení a stagnujících nahromadění, která zcela zatemňují jejich skutečnou perspektivu a jejich smysl. Nyní přišel čas vynést tyto pravdy na světlo tím, že se odloučí z těchto systémů:

A. Manželství je odrazem, souvztažností a projevem nejzažšího svazku univerzálních principů lásky a moudrosti, dobra a pravdy za účelem výměny a sjednocení v jedinství všeho, co je reprezentováno femininitou a maskulinitou v jejich jedinečném vyjádření. V takové jednotě, jedinství a harmonii je přítomnost Nejvyššího a potřeba sdílet výsledek takové jedinečné jednoty se všemi ostatními ve Stvoření, kteří jsou ve své vlastní jedinečné jednotě.

Toto je základní pravdou pravého duchovního manželství. Žádné jiné manželství neexistuje. Pojetí manželství je ale předmětem největších ze všech zmrzačení, zvráceností a zkreslování tradicemi, zvyky a kulturami, které potlačují či zabíjejí takový význam svými požadavky, projekcemi, tím, co nevědomě přijaly, omezeními, očekáváními a předpisy.

B. Lidská sexualita je nejzazším nástrojem a prostředkem jedinečného vyjádření a sdílení všech principů univerzální lásky a moudrosti se vším jejich rozkoší, vším potěšením a štěstím. Je tu pro potěšení lidského života. V takovém vyjádření, sdílení a potěšení se prostřednictvím sexuálního styku projevuje ve své nejzazší plnosti lidské tvořivé úsilí, reprezentované směnou maskulinity a femininity. Toto je pravda o sexualitě.

Avšak pojetí sexuality se neustále odchyluje, zkresluje, mrzačí, omezuje, ohraničuje a zneužívá všemi tradicemi, zvyky a kulturami jednotlivých společností, které vyžadují, projektují, předepisují, nařizují a přikazují pravidla a omezení jejího projevu a fungování, která slouží účelu přežití této společnosti.

C. Pravým významem rodiny je reflexe, souvztažnost a projev jednoty, jedinství a harmonie všeuniverzálních jsoucn a bytí a jim odpovídajících sentimentálních entit, které jsou jedna druhé blíž z lásky, kterou sdílejí, a z potěšení ze společnosti druhého. Takový je pravý význam rodiny.

Smysl, definice, chápání, popis a vysvětlení role a účelu rodiny se neustále zkreslují, mrzačí a kazí shora popsanými postupy.

Tato základní zrnka pravd, která jsou obsažena v lidském manželství, lidské sexualitě a rodině, se musí očistit, vyčistit a znovu ustanovit tak, aby právě duchovní plynutí při jejich fungování mohlo znovu nastolit svoje směřování dále a dopředu.

11. Lidské technologické a vojenské organizace také odrážejí jisté okolnosti a procesy, které mohou obsahovat některé prvky pravd, jež je nyní třeba z nich odloučit:

A. Nejzazším cílem Stvoření je sentimentní entita, v tomto případě lidská bytost. Vše ve Stvoření je uspořádáno tak, aby to sloužilo tomuto cíli. Veškeré zákony vesmírných

jevů a hmoty jsou tu proto, aby je lidé využili a ovládali za účelem rozvinutí a ustanovení nanejvýš vhodného, náležitého, odpovídajícího, funkčního a příjemného prostředí, v němž se lidský život bude moci aktualizovat a realizovat bez prodlení, překážek, potíží a rušení. Cokoli slouží tomuto účelu bez ohledu na úroveň, krok a stupeň, slouží nejzazšímu duchovnímu cíli. To je prvním základním zrnkem pravdy, které umožňuje rozvoj technologií. Takový je její původní a počáteční účel a funkce.

V procesu lidského duchovního úpadku byly ale tato funkce a tento účel technologie zkresleny; počaly se zneužívat a využívat a deformovat tak, aby sloužily jako nástroj ochrany, udržování a podpory zvyků, tradic a kultur, které byly vybudovány okolo této pravdy, dusíce ji svými utilitárními potřebami.

B. Skutečnými principy života, které jsou mu imanentní, vlastní a vrozené, je panství lásky a moudrosti, dobra a pravdy. Takové panství se musí chránit, hlídat a bránit před čímkoli, co si přeje a touží mu uškodit, ovládnout je a zničit.

Toto je druhým fundamentálním zrnkem pravdy. Vojenské organizace zpočátku souvztažily s touto pravdou. Taková pravda se nazývá „pravda neustále bojovná, útočící na zla a nepravdy“. Jejím účelem je ochrana pravdy.

V přirozeném smyslu je funkcí vojska ochrana před zlými sklony jakéhokoli národa, který touží zlikvidovat svobodu a nezávislost lidské přirozenosti. Toto je zrnko pravdy takových funkcí vojenství. Avšak chápání, účel a cíl, uspořádání a povaha vojenských funkcí jsou předmětem početných zkreslení, ospravedlňování, racionalizací, omlouvání, zneužití a klamů ve službách zvyků, tradic a kultur, které je využívají pro své vlastní utilitární, vlády a moci chtivé a autoritativní účely.

C. Dobro a pravda nejvíce touží po tom, aby se sdílely a vzájemně oplácely s každým po celém Stvoření bez výjimky. To zahrnuje i fyzický Vesmír. Jinou funkcí dobra a pravdy je být vždy připraven jakkoli pomoci, podporovat, sloužit, bránit a být užitečný. Cokoli přispívá k tomuto sdílení, opláčení, této pomoci, obraně, podpoře, službě a užitečnosti nakonec slouží tomuto duchovnímu principu. Technologická a vojenská zařízení ve svém pravém významu slouží takové funkci na úrovni přírodního světa prostředky s nimi souvztažnými. Interpretace, chápání, vysvětlení a pojetí takového sdílení, opláčení a služby je ale zkresleno, zneužito a užito nesprávně v utilitárních službách zvyků, tradic a kultur, které úplně potlačují tato zrnka pravd, dávající jim jejich původní a pravý smysl.

Jestliže technologie a vojenství mají znovu plnit své pravé povinnosti a závazky vzhledem k lidstvu, musí se navrátit k původním pravdám, které byly použity na jejich vývoj. Funkční vojenství je nutné, pokud existují pekla, která vysílají a promítají do přírodní úrovně své ideje agresivity, válek a ničení. Některé národy jsou pod jejich vlivem více než jiné. Aby se zajistila všeobecná duchovní rovnováha, což je podstatné pro lidskou svobodu volby, souvztaží některé země více s pozitivním duchovním stavem a některé s negativním. Země, které souvztaží více s negativním duchovním stavem, jsou značně agresivnější a více totalitní a mají sklon ke světovládě. Svou povahou nenávidí pozitivní duchovní stavy a země, které s nimi souvztaží. V takových situacích se pozitivní duchovní stavy brání neustálým útokům z negativního stavu. Tento duchovní zápas je v přímé souvztažnosti s takovými výpady, útoky a válkami, které jsou na Zemi. Avšak přichází čas, kdy se všechna pekla a jejich negativní stavy natrvalo uzavřou a nebude již dovoleno vykonávat jakýkoli vliv na lidi na Zemi. Když se to stane a když se nastolí duchovní konsolidace a uskuteční se vyvážení všech idejí, stanou se vojenské organizace zastaralými a přestanou fungovat.

12. **Medicína a léčitelství lidských tvorů je důležitou součástí jejich života. Jejich funkce, význam, účel a místo v lidském životě jsou určeny zrnky pravdy, které se nyní z nich extrahují:**

A. Sentientní život je nejdrahoccennějším vlastnictvím, jaké kdo má. Cokoli jakkoli sloužící tomuto životu si zaslouží být v nejlepší možné formě, kondici a vzezření. Lidské tělo a lidská duše slouží tomuto účelu. Stojí proto za to, aby se udržovaly v optimální funkční kondici. To je první fundamentální zrno pravdy, které je samotným středem veškeré medicínské filosofie a úsilí veškerého léčitelského umění. Avšak původ, povaha, struktura a dynamika takového života a jeho nádob jsou zkresleny, odchýleny, nepochopeny a omezeny všemi zvyky, tradicemi a kulturami, které jsou kolem této pravdy vybudovány, dusíce její pravý význam.

B. Cokoli ohrožuje, ničí, podkopává a mrzačí lidský život a všechny jeho systémy, formy a nádoby, se v nich musí porazit, potlačit, odstranit a eliminovat, aby tak život mohl pokračovat ve svém plném a nespoutaném projevu a procesu. To je druhým základním zrnkem pravdy. Tento postup je ale zdeformován a negativně ovlivněn nesprávně přijatými filosofiemi života, které svůj původ odvozují z veškerých lidských systémů a jejich konvencí, tradic a kultur, které nejsou ochotny přijmout duchovní princip života.

C. Lidský život je jednotou, jedností a harmonií ducha, duše a těla. To ustanovuje pravou lidskou přirozenost, kterou je jedna mysl, ze které se může odvodit pravé pochopení lidského života. Proto cokoli se stane na jedné úrovni lidské mysli, má dopad, vliv a důsledky na všech ostatních úrovních. Proto jakékoli zacházení s myslí musí být souběžně na všech úrovních. To je třetím základním zrnkem pravdy tohoto systému. Avšak pravé chápání povahy lidské mysli, jejího původu, uspořádání, fungování, dynamiky a interakce jejích úrovní, její umístění a principy jsou předmětem hlubokých zkreslení, nepravosti, zamoření, zkažeností a mrzačení, která potlačují substanciální pravdu medicíny a léčitelství. Pouze od nedávna se soustřeďuje na oživení těchto pravd.

D. Lidský život je posvátný, proto je lidské duchovní, duševní a fyzické zdraví číslem jedna na žebříčku priorit člověčenstva, neboť na něm závisí hladké, náležité, účinné, optimální a správné fungování všech lidských systémů. To je čtvrtým fundamentálním zrnkem pravdy těchto systémů. Pojetí, chápání, vysvětlení, výklad a vnímání správné definice lidského života a náležitého zdraví je předmětem početných deformací, dezinterpretací, nesprávných koncepcí a mrzačení, které ničí medicínu a léčitelství, anulujíce jejich účinnost. Jestliže medicína a léčitelské umění chtějí kdy obnovit své náležité služby, musí se osvobodit od všech vlivů v sobě vyvinutých zvyklostí, tradic, očekávání, projekcí a kultur a striktně přilnout k počátečním duchovním pravdám, které jsou pouze těmi jedinými schopnými podat správný výklad významu lidského života.

13. **Parapsychologie, mimosmyslové vnímání, okultismus, astrologie, veškeré věštění a komunikace s duchy, které nějak v nějaké či jiné formě uměly přežít a vždy vzkvétaly bez ohledu na hony na čarodějnice pořádané na ně ve středověku a moderními vědci, obsahují důležitá zrnka pravdy, která se nyní z nich odlučují.**

A. Existuje duchovní, nadpřirozená a mimosmyslová realita, která předchází a překonává ve všech aspektech všechny známé fyzikální zákony přírody a lidského fyziologického vědomí. Tato realita je reálnější než ta, kterou současní lidé a přírodní vědy považují za realitu.

To je důležité základní zrnko pravdy těchto systémů. Avšak definice, chápání, popis, vysvětlení a pojetí struktury, funkcí, dynamiky, účelu, platnosti a povahy takových jevů podléhají početným zkreslením a ovlivňování všemi možnými osobními předpojatostmi, předjímanými ideami, subjektivními projekcemi, nereálnými očekáváními, sebevyplňujícími se věštbami a myšlením dle vlastních přání. Takové postoje vedou k rozvoji konvencí, tradic a kultur obřadů, slavností, procedur, zákazů a omezení, která jen zatemňují, kazí a rdousí počáteční zrnko pravdy, které je v nich.

B. Existuje mnoho úrovní, vrstev, sfér a dimenzí reality, které jsou obydleny všemožnými druhy čijících bytostí. Tyto vědomě uvědomělé bytosti jsou v neustálé souvztažné pozici vzhledem k lidem na planetě Zemi. Taková souvztažnost je jak pozitivní, tak i negativní. Proto jsou lidské bytosti multidimenzionálními bytostmi, které souběžně přebývají v několika dimenzích, ať si tento fakt uvědomují či nikoliv.

Toto je velmi důležité fundamentální zrnko pravdy těchto systémů. Zkreslení, zvrácení a nesprávné pojetí této pravdy přechází do dezinterpretace pravé funkce, struktury, působení a pozice v hierarchii duchovní, kosmické a universální organizace takových úrovní, vrstev, oblastí a dimenzí, role, kterou sentientní entity hrají v lidském životě, a role lidí v jejich životě. Taková zkreslení atd. značně likvidují užitečnost tohoto pojetí a rdousí počáteční pravdu v něm obsaženou.

Jen zbavením se všech zamoření a nečistot shora popsaných se tato zrna pravdy mohou vyčistit tak, že se bude moci určit a umístit do náležité pozice užitečnost těchto systémů v jejich službě duchovnímu obrození a pokroku.

14. Pojetí vlastnictví, kolektivismu a soukromí, která byla vyvinuta v průběhu historie lidstva, obsahují v sobě nějaká zrnka pravdy, která se nyní extrahují:

A. Každý je nejzazším pánem svého života a středem svého vlastního vesmíru. Je tedy výhradním, oprávněným a zákonným vlastníkem svého vlastního, jedině jemu náležejícího vesmíru z Nejvyššího. Toto uspořádání pochází z Absolutní přirozenosti Nejvyššího, která se promítá do každé sentientní entity, tedy do každé lidské bytosti.

To je velmi důležité základní zrnko duchovní pravdy. V průběhu dějin lidského duchovního úpadku a budování zvyků, tradic a kultur byla ale tato pravda odchýlena, zvrácena, zmrzačena a zprofanována na zevní, vnější, hmotné vlastnictví fyzických statků, které mají shora popsanou duchovní souvztažnost. Ale takovýmto zacházením byl ztracen pravý význam a zardousila se pravda.

B. Existuje nekonečný počet a nekonečná rozmanitost individuálních vesmírů, které vzaty společně v jejich celku vytvářejí jeden jedinečný a úplný supervesmír, kletý patří každému a jemuž patří každý. Takový supervesmír se jeví Nejvyššímu jako jediný jednotlivec - velká sentientní entita. Při takovém pojetí vše, co jedinec má, patří všem, a to, co mají všichni, patří tomuto jednotlivému jedinci.

Toto je základním zrnkem pravdy takového pojetí. Ale jako pojem vlastnictví bylo také pojetí kolektivismu zcela zvráceno, deformováno a zmrzačeno obrácením jeho významu k vnějšímu, materiálnímu a fyzickému vlastnictví, na které nemá nikdo právo, neboť patří celému společenství. Jedinec je vlastnictvím takového kolektivu nebo společenství. To vedlo k rozvoji tradic, zvyklostí a kultur, které zcela udusily počáteční trnko pravdy, které obsahovaly.

C. Cokoli nastává, probíhá a slévá se v něčem životě, vzniká vždy v jeho nejniternějším já. Je to vždy „uvnitř“, tudíž je to čistě subjektivní. Chápat toto „uvnitř“ lze kvůli

povaze jeho subjektivního obsahu jen z tohoto „uvnitř“. Nikdo z „vně“ ale nemůže zaujmout pozici něčího „uvnitř“. To by se rovnalo zanechání vlastního života, což je holou nemožností. Taková situace vede k rozvoji pojetí soukromí. „Uvnitř“, které je u každého subjektivitou nejniternějšího stupně, je zcela privátní a nelze je prostoupit nebo pojmout z „vně“ čili zvnějšku.

Toto je třetí základní pravdou těchto pojetí. Nyní je chápání, definování, vysvětlení, popis a pojmání takového stavu a procesu soukromí zkresleno, zvráceno a zmrzačeno požadavky, projekcemi, nevědomou akceptací, omezeními, zákazy, příkazy a nařízeními konvencí, tradic a kultur, které rdousí pravý duchovní význam soukromí a pohřbívají skutečnou pravdu tohoto pojetí.

Aby se mohla znovu nastolit počáteční funkce pravého významu těchto pojetí, musí se tato zrnka pravdy očistit a vyčistit ode všech zkreslení a nesprávných zacházení v lidských systémech, aby se tak mohla řádně včlenit do duchovního obrození a využít pro zahájení nového duchovního pokroku.

Veškerá zrnka pravdy, která se odlučují ze všech lidských systémů, jsou shromážděna dohromady, aby vytvořila jeden konglomerát, který je diferencovaný, oddělený a zcela odloučený od zdrojů zkreslení, mrzačení a zvrácenosti. V takové formaci se zrnka pravdy mohou stát zbraní, se kterou lze účinně a úspěšně bojovat se všemi zly a nepravdami, které nyní zabraňují lidem v duchovním obrození a zahájení nového duchovního pokroku.

Uznání a přijetí těchto pravd, přilnutí k nim a jejich náležité užívání se správnou motivací je jedním z nástrojů, kterými lze zahájit otevření všech úrovní a bytí. Zároveň vede k důkladným změnám v lidském sebepojímání, sebezobrazování a chování.